

SECCIÓ DE SENDERS

AE TALAIA

GR-3 (Segona Fase)

**6a Etapa : SANT QUIRZE DE BESORA – LA FORADADA – SERRA DE LA COGULERA
EL BOSQUETELL – VIDRÀ**

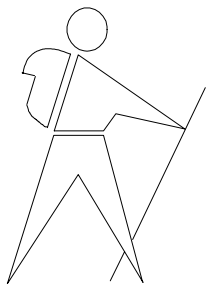
8 de febrer de 2009

HORARI PREVIST

Sortida de la Plaça de l'Estació de Vilanova i la Geltrú.	7 h
Can Peyu (Masies de Voltregà). Esmorzar.	8 h 45 min
Sortida cap a Sant Quirze de Besora.	9 h 20 min
Sant Quirze de Besora. Inici de l'excursió.	9 h 40 min
Finca la Foradada. Reagrupament.	10 h 10 min 10 h 20 min
Carena de la serra de la Cogulera. Reagrupament.	11 h 05 min 11 h 15 min
El Bosquetell. Reagrupament.	12 h 12 h 10 min
Cruïlla Santuari Bellmunt. Reagrupament.	12 h 50 min 13 h
Vidrà. Final d'etapa; dinar.	13 h 40 min
Sortida cap a Vilanova i la Geltrú.	16 h 15 min
Vilanova i la Geltrú.	19 h

Notes.-

- ** Esmorzarem a Can Peyu (Les Masies de Voltregà). Dinarem a Vidrà (Hi ha un parell de restaurants: Escarrà 93 855 02 75, 93 852 92 02, al centre del poble, i Serrasolsals, 93 852 91 18, al barri de la Creu de l'Arç).
- ** Tingueu en compte que l'organització sempre **pot modificar aquesta previsió** d'horari en funció de com es vagi desenvolupant l'etapa (**Condicions meteorològiques**, retards o avançaments imprevistos, etc).
- ** Si us plau, sigueu puntuals, respecte els reagrupaments i **vigileu que hi sigui tothom**. Intenteu seguir els horaris previstos, és a dir, **no correu ni aneu massa LENTS !!**
- ** **Atenció:** El mòbil de la Secció de Senders és **680102567**. Per a qualsevol comunicació amb la Secció el dissabte abans de l'excursió o el mateix diumenge (mitja hora abans de la sortida) **utilitzeu només** aquest telèfon.

SECCIÓ DE SENDERS

AE TALAIA

GR-3 (Segona Fase)

**6a Etapa : SANT QUIRZE DE BESORA – LA FORADADA – SERRA DE LA COGULERA
EL BOSQUETELL – VIDRÀ**

8 de febrer de 2009

DESCRIPCIÓ DE L'ETAPA

Començarem l'etapa d'avui a Sant Quirze de Besora tot seguint el riu Ter aigües avall pel seu marge esquerre. Després de passar pel costat de les instal·lacions de l'antiga fàbrica de Can Guixà i de la finca de la Foradada ens enfilarem per la serra de la Cogulera envoltats d'una exuberant vegetació.

Arribats a la carena, prop del pic Creuvell, la seguirem fins a les envistes del Puig del Juí on la deixarem per anar cap al Bosquetell, una masia abandonada al fons d'una petita vall. Tot seguit remuntarem aquesta vall per tornar a la carena; un cop hàgim assolit de nou la carena podrem veure a la nostra dreta el santuari de Bellmunt emplaçat sobre la serra del mateix nom.

Seguirem carenejant fins arribar al coll de Pitró; des d'ací baixarem vers el coll de Vidrà on trobarem la carretera d'accés a Vidrà procedent de Sant Quirze de Besora.

L'etapa, malgrat tenir un desnivell acumulat de més de sis cents metres de pujada i dos cents de baixada, no es fa feixuga perquè els pendents no són exagerats i és relativament curta. Per altra banda, el fet de tenir una gran part del recorregut molt aeri fa que les panoràmiques, si les condicions atmosfèriques són favorables, siguin immillorables.

Horari Parcial	Horari Total	Distància (km)
0:00	0:00	0,000

Comencem l'etapa a l'aparcament que hi ha a l'entrada del poble de Sant Quirze de Besora, al peu de l'antiga carretera de Puigcerdà i enfront del restaurant La Cugulera (567 m). Hem de seguir la carretera en direcció al poble; travessem el torrent de l'Espadaler per un pont.

Just passat el pont hem d'anar cap a la dreta per entrar al poble. Creuem la plaça Bisaura i enllacem amb el carrer de Berga (carretera de Vidrà); l'hem de seguir cap a la dreta.

0:03	0:03	0,220
------	------	-------

Arribem al pont sobre el riu Ter (571 m); l'hem de travessar i un cop a l'altra banda deixar la carretera i anar cap a la dreta pel passeig del Ter que segueix pel costat del riu aigües avall. Al riu, hi veiem la resclosa de Can Guixà.

0:03 0:06 0,430

Atenció.- Hem de deixar el passeig del Ter i baixar per unes escales cap a la dreta (568 m). Travessem una zona d'aparcament i passem per davant de l'escorxador deixant-lo a l'esquerra. Continuem pel passeig de la Verneda que segueix pel costat del riu aigües avall.

0:03 0:09 0,660

Arribem enfront d'un camp de futbol (563 m); hem de seguir cap a l'esquerra i després anar cap a la dreta per tal de vorejar-lo. Ara el camí va pel costat del canal de Can Guixà que ens queda a l'esquerra. A la dreta, passat el camp de futbol, hi deixem unes pistes de tennis.

0:04 0:13 0,930

El camí gira cap a l'esquerra i va a passar per sota de la línia fèrria Barcelona – Puigcerdà; en aquest punt hi ha un pal indicador (561 m). Seguim endavant amb el canal de Can Guixà a l'esquerra i el riu Ter a la dreta.

Més endavant deixem a l'esquerra la nau de l'empresa FIXE dedicada a la producció de material d'escalada i l'antic edifici de l'empresa tèxtil Can Guixà.

0:04 0:17 1,190

A la dreta queda l'entrada als jardins on hi ha la capella de la Mare de Déu de Montserrat situats sobre el canal de Can Guixà.

0:01 0:18 1,260

Enllacem amb la pista asfaltada que condueix al polígon industrial de la Foradada; en aquest punt hi ha un pal indicador (566 m). Des d'ací es veu la capella de Montserrat a un nivell inferior. Hem de seguir aquesta pista cap a la dreta.

0:03 0:21 1,490

Atenció.- En arribar al polígon de la Foradada, la pista gira cap a l'esquerra; en aquest punt hem de deixar-la i seguir per un senderol que baixa vers el riu per la dreta; hi ha un pal indicador (561 m).

Nota.- A la pista també hi ha senyals del GR perquè és la ruta alternativa per al pas de bicicletes.

Seguim endavant per un senderol que va per la riba del Ter vorejant les instal·lacions del polígon industrial. Hi ha un tram d'obres per la construcció d'un mur de protecció de les instal·lacions.

0:08 0:29 1,920

Arribem a la riba de la riera de la Foradada, afluent del Ter; hem de baixar el talús i creuar-la a gual (552 m). Un cop a l'altra banda s'ha de seguir travessant un rocallís.

Nota.- Si el pas a gual presentés dificultats es pot anar cap a l'esquerra pel camí que puja pel costat de la riera de la Foradada fins arribar a la pista asfaltada d'accés al polígon industrial; en aquest punt hi ha un pal indicador. Tot seguit cal anar cap a la dreta pel camí que és continuació de la pista

Després de deixar l'accés al molí de Can Domènech (antic molí de la Foradada) a l'esquerra es travessa la riera de la Foradada per un pont. Just creuat el pont deixem un camí a l'esquerra i l'accés a la finca de la Foradada a la dreta; uns metres més endavant trobem una bifurcació. En aquest punt retrobem el sender que ve per la branca de la dreta; per seguir endavant hem d'anar per la branca de l'esquerra que puja pel costat d'una casa.

0:02 0:31 2,040

El senderol puja i desemboca en un camí; en aquest punt hi ha un pal indicador (560 m). Hem de seguir aquest camí cap a l'esquerra vorejant la finca de la Foradada fins trobar un trencall que se'ns uneix per la dreta el qual hem de seguir pujant pel costat d'unes edificacions.

Més endavant el camí segueix pujant fort per trams de rocalls.

0:10 0:41 2,460

El camí que seguia paral·lel al curs del riu Ter fa un marcat gir cap a l'esquerra per entrar a la vall del torrent d'Escuallops (610 m). A partir d'ací anem per dins del bosc i el pendent es suavitza.

0:06 0:47 2,750

El camí desemboca en una clariana situada en el collet de la Riera (630 m). Travessem el coll i seguim per l'altra banda per un senderol que s'enfila.

0:02 0:49 2,890

Atenció.- Deixem el senderol per enfilar-nos cap a l'esquerra per un rocalls. Més endavant retrobem el senderol; pugem en direcció a una torre d'una línia de conducció elèctrica.

0:03 0:52 3,070

Passem per sota de la línia de conducció elèctrica. Seguim pel vessant de la riera d'Escuallops.

0:03 0:55 3.190

El senderol travessa la carena i se situa en el vessant de la riera de la Foradada que presenta un gran pendent amagat per la frondosa vegetació. Anem pujant amb suavitat.

0,20 1:15 4,390

Tornem a la carena en un punt on la manca de vegetació ens permet gaudir d'una magnífica panoràmica (820 m). Darrera nostre, seguint la carena, tenim el pic del Creuvell (851 m). i a l'esquerra, a l'altra banda de la vall, hi podem veure el poblet de Santa Maria de Besora al peu del turó on s'aixeca el seu castell.

Continuem tot baixant pel costat d'una petita paret de roca; el senderol fa unes ziga-zagues; carenegem per la serra de la Cogulera.

0:04 1:19 4,630

Deixem un trencall a la dreta que baixa; continuem carenejant.

0:08 1:27 5,110

Deixem la carena per continuar pel vessant del torrent de la Cogulera que tenim a l'esquerra. Plane-
gem i més endavant pugem per entremig del bosc.

0:08 1:35 5,590

Hem d'enfilar-nos per un rocallís cap a l'esquerra; poc després recuperem el senderol.

0:05 1:40 5,890

Arribem en una bifurcació (900 m); hem de rebutjar la branca de l'esquerra que baixa i seguir en-
davant. Pugem fent uns revolts per un tram empedrat.

0:04 1:44 ,130

Deixem un trencall a l'esquerra i girem cap a la dreta pujant. Al fons, a la dreta, podem veure-hi el
Pedraforca i el Cadí.

0:12 1:56 6,850

Prop del Puig del Juí (1.065 m) arribem en una bifurcació (980 m); hem de seguir per la branca de
l'esquerra que baixa per una mena de reguerot.

Desemboquem en un ampli camp; a l'altre extrem hi ha la masia del Bosquetell. Hem de travessar
el camp en direcció a la masia.

0:02 1:58 6,880

Arribats a la masia l'hem de vorejar deixant-la a la dreta; a l'esquerra queda una petita bassa. Se-
guim endavant pel seu camí d'accés; baixem lleugerament.

0:02 2:00 6,980

Arribem en una bifurcació amb dos pals de senyalització! (970 m). Seguim per la branca de la dreta
que va remuntant la бага de Bosquetell.

0:07 2:07 7,580

Passem pel costat d'una bassa que queda a l'esquerra del camí (1.020 m); seguim pujant.

0:07 2:14 8,020

El camí es desdibuxa en travessar uns prats (1.070 m).

0:10 2:24 8,690

Fem un revolt cap a l'esquerra i ens situem en el vessant del torrent de la Font Viva (1.115 m); a
l'altra banda, damunt de la carena, podem veure-hi el santuari de Bellmunt.

Una mica més endavant travessem un coll i ens situem a la part obaga de la riera de les Dous.

0:10 2:34 9,320

Troblem una bifurcació també amb dols pals indicadors! (1.120 m). La branca de la dreta condueix al santuari de Bellmunt; nosaltres hem de seguir endavant.

0:17 2:51 10,570

Travessem la carena pel coll de Pitró (1.114 m). A l'esquerra ja veiem Vidrà a un nivell inferior. Baixem.

0:06 2:57 11,020

Deixem un camí i una bassa a la dreta (1.055 m); seguim baixant.

0:03 3:00 11,220

Fem un revolt cap a la dreta (1.045 m); a l'esquerra, a un nivell inferior, hi ha una bassa.

0:02 3:02 11,350

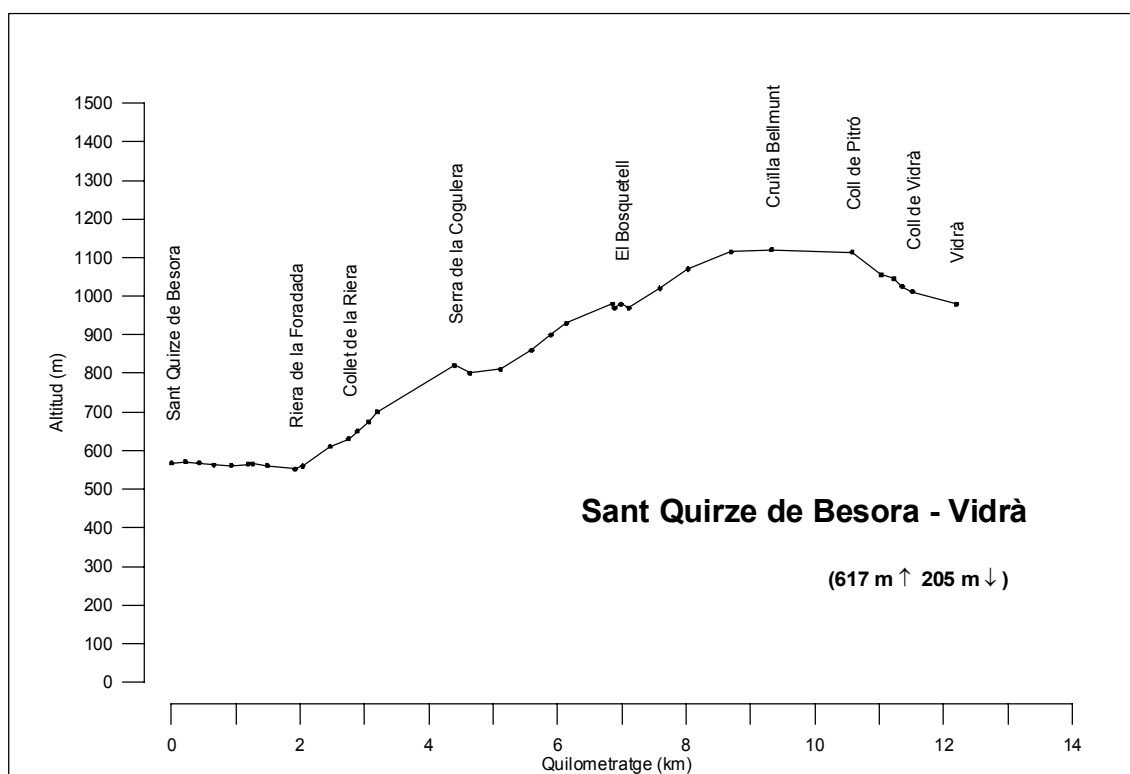
Per la dreta se'ns uneix un camí (1.025 m); poc després travessem un sòl reixat per al bestiar.

0:02 3:04 11,510

Desemboquem a la carretera que puja de Sant Quirze de Besora i va cap a Vidrà (1.012 m); a l'esquerra queda la gran masia del Coll de Vidrà. Hem de seguir la carretera cap a la dreta baixant.

0:08 3:12 12,190

Arribem a la plaça de l'Ajuntament de Vidrà (979 m); en aquest punt finalitzem l'etapa.

CAN GUIXÀ

L'antiga fàbrica tèxtil de Can Guixà a Sant Quirze de Besora (1859) va ser posada en marxa per en Josep Guixà i Tous, natural d'Igualada. La fàbrica va suposar un canvi radical per al poble, que va duplicar la població i va entrar a l'era de la industrialització. Després de diversos canvis de nom i de propietari, així com un d'incendi, va tancar definitivament el 1977, moment a partir del qual s'hi van instal·lar diferents empreses.

Els Guixà eren originaris d'Igualada i van anar a Sant Quirze de Besora moguts per l'atractiu de la força del Ter; d'altres branques de la família ja s'havien instal·lat a Ripoll i a Manlleu. Els capitalistes de la família eren la branca Tous; un dels més destacats, Nicolau Tous i Miralpeix va ser l'home fort de La Maquinista Terrestre i Marítima.

Dins de l'antic recinte de la fàbrica hi ha la capella de la Mare de Déu de Montserrat.

VIDRÀ

El municipi de Vidrà, de 34,57 km², és el terme septentrional de la comarca d'Osona, a la qual pertany des de l'any 1989, ja que fins aleshores havia format part de la comarca del Ripollès. D'altra banda, Vidrà constitueix un cas atípic ja que es troba en terres gironines. Limita al nord amb el terme de Vallfogona de Ripollès, al nord-est i l'est amb les terres garrotxines de Riudaura i la Vall d'en Bas, al sud i l'oest amb els municipis osonencs de Sant Pere de Torelló i Santa Maria de Besora, respectivament, i al nord-oest amb Ripoll.

El terme, força accidentat, constitueix la capçalera del Ges, voltada per un ample cercle de muntanyes. El Ges s'origina sota el mas de la Coma, dit antigament Cabagès o Cap de Ges, i recull les aigües de les rieres del Toll, de Collfred i de Siuret, i, més al sud, dels rierols de Torrents i de la Vilavella. Aquests corrents d'aigua formen valls d'una gran bellesa.

Les serres de Milany (1.533 m) i de Santa Magdalena de Cambrils (1.547 m), enllaçades pel puig de l'Obiol (1.552 m), al nord, els rasos de Collfred, el coll de Siuret, el puig de Cubell i els

rasos de Manter, a llevant, els cingles de Milany, els cingles del Morro del Quer, que envolten el Barretó, el puig de Palou, el cingle de la Fajola i el coll de Vidrà, a ponent, i la бага de Curull i els contraforts de la serra de Bellmunt, al sud, són els principals trets orogràfics del municipi. Entre aquestes darreres elevacions, el Ges, després de recórrer tot el terme de nord a sud, s'obre pas pel portell de la Salgueda o Forat Micó, molt engorjat, i abandona les terres gironines de la comarca d'Osona per rebre les aigües del Riu Fornès, a la població de Sant Pere de Torelló, i finir al Ter per l'esquerra, després de travessar el nucli de Torelló.

El municipi de Vidrà comprèn, a més del poble de Vidrà, cap de terme, el barri de la Creu de l'Arç i el llogaret de Siuret.

El poble de Vidrà (982 m), centre del municipi, és situat al sector sud-oest del terme, als peus del Puig Castellar. És format per una vintena de cases repartides en un parell de carrerons i una placeta, en l'antiga sagrera o terreny que gaudia d'immunitat eclesiàstica de l'església parroquial de Sant Hilari. Aquesta sagrera era murada, amb portes per a l'accés, al principi del segle XIV, però les cases foren totes renovades als segles XVII i XVIII.

L'església de Sant Hilari, a la part alta, fou renovada entorn del 1780, segons plans fets anteriorment pels germans Josep i Jacint Moretó. Procedent d'aquesta església es conserva al Museu Episcopal de Vic un frontal romànic centrat per una Mare de Déu sedent amb Jesús a la falda que és envoltada de dos àngels i que a cada costat té dos compartiments sobreposats amb un grup de dos apòstols cadascun, llevat de l'esquerra superior, que representa sant Hilari celebrant missa, ajudat per un diaca. De l'antic edifici romànic resta només el mur de migdia, que es deixà per aprofitar-lo en la nova construcció de caràcter neoclassicista.

A llevant del poble hi ha la notable masia del Cavaller de Vidrà, casa pairal dels Vila-Abadal, documentada des del segle XIII. L'edifici actual és barroc, de la fi del segle XVIII, amb una galeria i afegits posteriors i una capelleta barroca, dedicada a la Mare de Déu de la Mercè. L'heretat de la família Cavaller passà al principi del segle XVIII als Vila per unió amb el llinatge de l'antic mas de la Vila Vella o la Vila de Bosquerons, situat al peu de la baga de Curull, al sud del terme. Prop de la masia del Cavaller, davant el petit barri de la Creu de l'Arç, hi ha la petita capella de

Santa Bàrbara, feta al segle XVIII per la família del Cavaller. Una altra masia important és la del Coll de Vidrà, a ponent del terme, prop de la carretera a Sant Quirze, gran casal quadrat amb una galeria de dos pisos a la banda de migdia.

Al barri de la Creu d'Arç hi ha un roure declarat arbre monumental.

BIBLIOGRAFIA

- ** Hipermapa de Catalunya
<http://www10.gencat.net/ptop/AppJava/cat/actuacions/territori/hipermapa.jsp>
- ** Hiperenciclopèdia (Comarques)
<http://www.grec.net/cgibin/sumari.cl.pgm>
- ** Paisatges del Ter
<http://www.paisatgesdelter.com/>
- ** Vidrà
<http://webspobles.ddgi.cat/sites/vidra/default.aspx>
- ** *El Cavaller de Vidrà. De l'ordre i el desordre conservadors a la muntanya catalana*
Ignasi Terradas i Saborit
Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1987. Biblioteca Abat Oliba, núm. 54

Agustí Poch, febrer 2009